

szüntettünk, most van még kettő. Sehogyan sem tudom kitalálni, hogyan szüntethessük meg az egyiket. Turóczy Mihály még fiatal ember, nem lehet nyugdíjazni, Símkó Elemért pedig el nem engedem egy világot sem. De hát majd csak kitalálunk valamit.

— Az ügyosztályok összevonása már megtörtént. További összevonás nem lehetséges, hiszen úgy az adó, a pénz, a gazdasági, mint az előjárásügyi ügyosztályban egyesített építési és katonai ügyosztály túlterhelt már is, a külön kulturügyosztályra pedig szüksége van egy ilyen nagy városnak.

Lélektani hatások

a tűzoltóparancsnok fegyelmi tanuinak kihallgatása körül.

Papp Ferenc jelenlétében kihallgatott tűzoltókat még egyszer kihallgatják.

Szeged, szeptember 19. (Saját tudósítónktól.) Néhány nap óta érdekes kihallgatások folynak a városházán: Bárdoss Béla tb. főjegyző hallgatja ki Papp Ferenc tűzoltóparancsnok fegyelmi ügyében a tanukat, akiknek tulnyomó nagyrésze a szegedi tűzoltótestület tagjai sorából kerül ki.

Papp Ferenc tűzoltóparancsnokot — mint ismeretes — néhány hónappal ezelőtt függesztette fel állásától a polgármester több, súlyosabb vádak tartalmazó följelentés és a megindított közigazgatási vizsgálat eredménye alapján. A följelentők különböző szabálytalanságok és fegyelmi vétségek elkövetésével vádolták a tűzoltóparancsnokot, akit a közigazgatási bizottság fegyelmi választmánya éppen abban az időben ítélte el hasonló természetű fegyelmi vétségek elkövetése miatt ezer korona bírságra, mint a fegyelmi pénzbüntetés legmagasabb fokára. Az egy árnyalattal súlyosabb büntetés ugyanis már állásvesztést lett volna.

A polgármester azzal indokolta meg Papp Ferenc felfüggesztését, hogy a fegyelmi ügy tisztázása szempontjából ajánlatos, ha a tűzoltó-tanuk nem állnak szolgálati viszonyban parancsnokukkal, mert csak így várható tőlük minden befolyástól mentes tanuvallomás.

Papp Ferenc megfeleltette ugyan a polgármester végzését, de a közigazgatási bizottság egyhangú határozatával elutasította a felebbezést és szankcionálta a polgármester előrelátó és alaposan megindokolt intézkedését.

A megindított fegyelmi eljárás során Bárdoss Béla tb. főjegyzőt nevezték ki Papp Ferenc fegyelmi ügyének vizsgáló biztossá. Bárdoss Béla a napokban kezdte meg a városháza első emeletén levő hivatalszobájában a tűzoltó-tanuk jegyzőkönyvi kihallgatását. Akik a délelőtti órákban azon a folyosón jártak, amelyen Bárdoss Béla hivatala van, a hivatalosszoba nyitott ajtaján keresztül furcsa dolgokat láthattak: A kihallgatás alatt álló tűzoltó-tanuk kívül diltandó

Elmondotta még a polgármester, hogy október elsején megkezdik a délutáni hivataloskodást is. A hivatalos idő délelőtti 8—1-ig, délután 3—6-ig, illetve a fogalmazói kar számára 5-ig tart majd.

— Meg kell hosszabbítani a hivatalos munkaidőt — mondotta magyarázólag —, mert új lehetőség teremődik a további létszámapasztásra.

— Hát a Zsótér-házat megveszi-e a város — kérdeztük végezetül az örök kérdést.

— Sajnos, nem bírjuk, nincs pénzünk rá, pedig, hej de nagyon szeretném megvenni...

vendége volt a vizsgáló-biztos szobájának Papp Ferenc felfüggesztett tűzoltóparancsnok is, aki teljes tűzoltóparancsnoki uniformisban hallgatta végig a tanuk vallomását. Ott ült diltandóan a vizsgálóbiztossal szemben lévő íróasztal mellett, jegyezte a vallomásokat, kérdéseket tett fel, közbeszólt, faggatott.

Egy pillanatig sem gondolunk arra, hogy Papp Ferenc reprezentatív jelenlétében valami tervszerűség lenne, hogy a tűzoltóparancsnok bizonyos lélektani hatások elérése céljából eszközölje ki magának azt a ritka kegyet, amely lehetővé tette, hogy a vele alárendelt szolgálati viszonyban volt és — esetleg — még leendő tűzoltók kihallgatásán jelen lehessen. Papp Ferenc minden bizonytalansággal azért jelent meg díszes uniformisban a kihallgatásokon, hogy a védekezés minden lehetőségét kihasználhassa.

Azonban, ha a tűzoltóparancsnok személyes közreműködésében nincs is határozottan felismerhető tervszerűség, ha annak nem is célja bizonyos lélektani hatások elérése, úgy véjük, hogy ez a szokatlan jelenlét mégis csak kiváltja a tanukból azokat a lélektani hatásokat. Hiszen a tanuként kihallgatott tűzoltók nem tudhatják, hogy miként végződik volt parancsnokuk súlyos természetű fegyelmi ügye? Joggal gondolhatnak arra is, hogy Papp Ferenc ismét főfőhéren kerül ki a csávdából és ebben az esetben ismét elfoglalja díszes pozícióját. Akkor pedig esetleg megteheti azt is, hogy — nem jó szemmel néz azokra a parancsnoki hatalma alá rendelt tűzoltókra, akik terhelő vallomást tettek ellene. Lehet, hogy a tűzoltó-tanuk aggodalma teljesen alaptalan, lehet, hogy Papp Ferenc lelkében ismeretlen fogalom a bosszúvágy, azonban a kihallgatásokon való reprezentatív jelenléte egyáltalában nem szolgálja azt a célt, hogy a vizsgálóbiztos elfogulatlan vallomásokat kaphasson a tanuktól és hogy a közigazgatási bizottság a jegyző-

könyvekbe foglalt vallomások alapján közmegelégedésre valóban tisztázhassa Papp Ferenc súlyosabb természetű fegyelmi ügyét.

Papp Ferenc egyenruhás jelenlétében ezenkívül a szokatlanság is érzik. Hasonló esetről, amely precedens lehetne, nem igen tudnak a városházán. A felfüggesztett tűzoltóparancsnok — értesülésünk szerint — Bárdoss Bédától, fegyelmi ügyének vizsgálóbiztostól kapott engedélyt arra, hogy személyesen részt vehessen a tanuk kihallgatásán. Hogy Bárdoss Béla vizsgálóbiztos milyen szabályrendelet, vagy törvény, vagy joggyakorlat alapján adta meg ezt az engedélyt, azt nem tudjuk és hiába érdeklődtünk erre vonatkozólag, határozott felvilágosítást sehol sem kaptunk.

Taschler Endre főjegyző, aki pedig meg lehetőségen tájékozott az idevonatkozó paragrafus-tömegben, Bárdoss Béla eljárását csak a következőképpen tudta megmagyarázni:

— A városi alkalmazottak fegyelmi eljárása még mindig tisztázatlan és megoldásra váró kérdés. Ha ározott rendtartásunk nincs. Bárdoss Béla valószínűleg a tanítók fegyelmi rendtartásának analógiáján adta meg Papp Ferencnek az engedélyt. A tanítók ugyanis bizonyos esetekben jelen lehetnek ügyük tanuinak kihallgatásán és kérdéseket is intézhetnek a tanukhoz.

A tanítók fegyelmi ügyeinek a tanui azonban nem állanak szolgálati, sőt alárendelt viszonyban a tanítókkal és így azokról a bizonyos lélektani hatásokról a tanítók esetében beszélni sem lehet. Ha Bárdoss Béla a tanítók fegyelmi rendtartásának analógiáján indult el Papp Ferenc fegyelmi ügyében, akkor — legjobb esetben — helytelen volt ez az analógiája.

Analógiájának helytelenségét különben az is bizonyítja, hogy a polgármester, aki csütörtökön este érkezett haza Budapestről, mihielyt értesült a tűzoltók kihallgatásának körülményeiről, azonnal intézkedett, hogy a még ki nem hallgatott tanukat Papp Ferenc távollétében hallgassa ki Bárdoss Béla, a felfüggesztett tűzoltóparancsnok jelenlétében kihallgatott tanukat pedig hallgassa ki még egyszer, hogy kihallgatásukon — Papp Ferenc ne legyen jelen.

— Hasonló eset emlékezetem szerint sohasem fordult még elő — mondotta érdeklődésünkre a polgármester. — Én egyszer egy magasabb tisztséget betöltő tisztviselő fegyelmi ügyében kivételesen megengedtem ugyan, hogy a tanuk kihallgatásán a terhelő — képviselője jelen lehessen, de maga a terhelő, akár szolgálati viszonyban áll a tanukkal, akár függetlenek egymástól, semmiesetre sem lehet jelen. Hiszen a vizsgálóbíró sem a gyanúsított jelenlétében hallgatja ki a tanukat.

A tűzoltóparancsnok fegyelmi ügyének különben van még egy másik szépséghibája is. A tanukat Bárdoss Béla vizsgálóbiztos nyitott ajtó mellett hallgatja ki. A szobában ugyan

Furcsa népség.

Írta: Réti Ödön.

(7)

Zsiráf arcképes igazolványt vett elő. A rendőrtiszt belepillantott, keményen szemébe nézett a fiatal embernek oldalt fordult s úgy tolt vissza feléje, hanyag kézmozdulattal.

Zsiráf kirántotta a kezéből és füttyűrészni kezdett.

— Ne füttyüljön itt! — kiáltott rá a rendőrtiszt.

— Tessék? — szólt Zsiráf. Fenyegető tekintettel mérték végig egymást.

— Mindenki igazolja magát! — szólt zordon arccal a nagyhatalmú ember. Gyanakvó pillantásokkal hirtelen Csörffy elé állt, ki mögött Olíva igyekezett magát láthatatlanná tenni. Ránézett a lányra. Előbb meglepetés, azután mosoly suhant át az arcán.

— Vagy úgy? — szólt. Egy arcképet húzott elő s Olíva elé tartotta. — Ismeri ezt kisasszony?

— Ezt? — szólt Olíva halkán — ismerem.

— Örvendek, hogy első látásra felismeri saját magát... Gróza Irma, én önt letartóztatom.

Vidáman nézett körül. — Hát így vagyunk? Letartóztatott az egész társaságot.

— Csak tessék — szólt Zsiráf.

— Igaz is — szólalt meg Julcsa néni —, szeretném tudni, hogy miért? De ilyet... Az én lakásomban vagyunk, törzsvendégeim... együtt vagyunk mi itt szépen be-

szélgelünk... ez nem lebuja, ez nem zsványfészek...

— Majd a kapitányságnál lehet tárgyalni. Előre, indulhatunk!

E gyászos szavakat követő méla csendet selyemsuhogásba olvadó sóhajások törték meg. A Sápadi Grófnő emelkedett fel a Bite Ganciból és Tuskóból alkotott bástya mögül. Méltóságteljes lépésekkel jött előre, a karjánál fogva a szoba sarkába vonszolta a rendőrtisztet, egy cserépkálya mögé, írásokat mutatott, suttogva beszélt, lélekzetviasszafojtva, gyorsan, mintha élete függött volna egy-két pillanat múlásán.

A rendőrtiszt átható tekintettel figyelte, hallgatta és mosolygott.

— Igen uram — szólt a Grófnő most már fenhargon, — úgy történt az eset kérem, hogy megbeszéltük, hogy itt a kávémerésben átvesszük tőle a pénzt.

— Ő itt várt engem a pénzzel szegény lány. Jöjjön csak ide Irma. — Olíva odajött s a Grófnő gyengéden megcirógatta az arcát, melyen még ott tüzelt őt ujj égő nyoma... — És tessék elképzelni, teljesen meglepetkeztem a dologról, vagyis inkább két nappal elszámítottam magamat, azt hittem, hogy már mint tegnapi volt van Julcsa napja. Csoda ez, ha valakinek annyi a dolga, mint nekem?

— Igen, mert tetszik tudni, minden évben eljövünk ide a kedves Julcsa nénihez, minden évben egyszer, mikor a nevenapja van. Régi jó kuncsaftom, ez a babos ruha is az én

szalónomban készült és mivel ma van Julcsa nap, eljövök és itt találkozom szegény Irnával, aki már kétségbeesve vár engem.

— És mi két nap óta tűvé tesszük érte az egész várost — szólt a rendőrtiszt.

Julcsa néni is megszólalt.

— Igen hát, itt volt már a kislány két napja... itt várt szegény, gondoltam mért ne várjon? Elfér itt nálam, különben is rokonságban vagyunk... az én nagynéném és az ő nagynénje...

— A rendőrtiszt közbeszólt. — Tehát akkor a nagyságos asszonynak a kisasszony ellen nincsen semmi...

— Isten mentsen! Szegény gyermek. Sőt én kértem, hogy maradjon itt velünk ezen a szép estén... tartson velünk kedves doktor!

— Indulhatunk? — szólalt meg Zsiráf.

— Nagyasszony kérem... — szemét dörzsölgetve, szipákolva a macskaképű Mária nyitott be. Meglátta az idegeneket.

— Jézus Mária! Hát ezek hol jöttek be?

— Aaaa... a felgyülemlett, az erőnek erejével visszatartott kacagás kitört.

A közrendőr, aki eddig az ajtó mellett készenlétben állt, nekibátorodott.

— A kulcslyukon galambom.

Julcsa néni ki akarta használni a kedvező pillanatot. Egy pohár pezsgőt tolt a rendőr orra alá.

— Igyon egy kis bort biztos ur az én egészségemre.